2024/1799

10.7.2024.

DIREKTIVA (EU) 2024/1799 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 13. lipnja 2024.

o zajedničkim pravilima za promicanje popravka robe i izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 te direktiva (EU) 2019/771 i (EU) 2020/1828

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ([2]),

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([3]),

budući da:

(1) Cilj je Direktive (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća ([4]) poboljšati funkcioniranje unutarnjeg tržišta, uz istodobno postizanje visoke razine zaštite potrošača i veće kružnosti gospodarstva. U kontekstu zelene tranzicije ovom se Direktivom želi poboljšati funkcioniranje unutarnjeg tržišta, uz istodobno promicanje održivije potrošnje, čime se dopunjuje cilj Direktive (EU) 2019/771.

(2) Kako bi se ostvarili ti ciljevi, a posebno kako bi se olakšalo prekogranično pružanje usluga i tržišno natjecanje među serviserima robe koju potrošači kupuju na unutarnjem tržištu, potrebno je utvrditi jedinstvena pravila za promicanje popravka robe koju kupuju potrošači u okviru i izvan odgovornosti prodavatelja utvrđene Direktivom (EU) 2019/771. Države članice već su uvele ili razmatraju uvođenje pravila za promicanje popravka i ponovne upotrebe robe koju su potrošači kupili izvan postojeće odgovornosti prodavatelja utvrđene Direktivom (EU) 2019/771. Različita obvezujuća nacionalna pravila u tom području predstavljaju stvarne ili potencijalne prepreke funkcioniranju unutarnjeg tržišta i negativno utječu na prekogranične transakcije gospodarskih subjekata koji posluju na tom tržištu. Moguće je da će radi usklađivanja s različitim obvezujućim nacionalnim pravilima ti gospodarski subjekti morati prilagoditi svoje usluge i suočiti se s dodatnim transakcijskim troškovima za dobivanje potrebnih pravnih savjeta o zahtjevima iz prava države članice u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište, koji se primjenjuju na temelju Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ([5]), te da će u skladu s time morati prilagoditi svoje ugovore o pružanju usluga popravka. To će posebno utjecati na mala i srednja poduzeća, koja čine većinu u sektoru popravaka. Pravna rascjepkanost mogla bi negativno utjecati i na povjerenje potrošača u prekogranični popravak zbog nesigurnosti u pogledu čimbenika važnih za odluku o popravku robe.

(3) Kako bi se smanjilo preuranjeno odlaganje upotrebljive robe koju kupuju potrošači, a potrošače potaknulo da duže upotrebljavaju svoju robu, potrebno je ojačati odredbe o popravku robe, čime bi se potrošačima omogućilo da potraže cjenovno pristupačan popravak od pružatelja usluge popravka po vlastitom izboru. Popravkom bi se trebala postići održiva potrošnja jer će zahvaljujući njemu vjerojatno nastajati manje otpada zbog odbačene robe, smanjit će se potražnja za resursima, među ostalim energijom, potrebnima za postupak proizvodnje i prodaje nove robe kojom

([1]) SL C 293, 18.8.2023., str. 77.
([2]) SL C, C/2023/1330, 22.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1330/oj.
([3]) Stajalište Europskog parlamenta od 23. travnja 2024. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 30. svibnja 2024.
([4]) Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SL L 136, 22.5.2019., str. 28.).
([5]) Uredba (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) (SL L 177, 4.7.2008., str. 6.).

se zamjenjuje neispravna roba i smanjit će se emisije stakleničkih plinova. Ovom se Direktivom promiče održiva potrošnja u cilju ostvarivanja koristi za okoliš tako što se promiče životni ciklus robe koji uključuje ponovnu upotrebu, popravak i obnovu, a istodobno se stvaraju i koristi za potrošače tako što se izbjegavaju troškovi povezani s novom kupnjom u kratkoročnom razdoblju.

(4) Ponašanje potrošača obuhvaća širok spektar različitih aspekata. Pri odabiru između popravka i kupnje nove robe ključnu ulogu imaju kriteriji odlučivanja kao što su ekonomska praktičnost, trajnost, dostupnost i blizina usluge popravka te vrijeme potrebno za popravak. Različite prepreke mogle bi spriječiti potrošače da se odluče za popravak. Cilj je ove Direktive odgovoriti na neke od tih prepreka.

(5) Uredbom (EU) 2024/1781 Europskog parlamenta i Vijeća ([6]) osobito se utvrđuju zahtjevi na strani ponude u cilju postizanja održivijeg dizajna proizvoda u fazi proizvodnje. Direktivom (EU) 2024/825 Europskog parlamenta i Vijeća ([7]) utvrđuju se zahtjevi na strani potražnje kojima se osigurava pružanje potpunijih informacija o trajnosti i mogućnosti popravka robe na prodajnom mjestu, čime bi se potrošačima trebalo omogućiti donošenje informiranih odluka o održivoj kupnji. Ovom se Direktivom ti zahtjevi na strani ponude i na strani potražnje nastoje dopuniti promicanjem popravka i ponovne upotrebe u fazi nakon prodaje izvan odgovornosti prodavatelja. Osim toga, Direktivu (EU) 2019/771 trebalo bi izmijeniti kako bi se promicao popravak u okviru odgovornosti prodavatelja. Stoga se ovom Direktivom, u kontekstu europskog zelenog plana, nastoje ostvariti ciljevi promicanja održivije potrošnje, kružnog gospodarstva i zelene tranzicije.

(6) Ova Direktiva ne bi trebala utjecati na slobodu država članica da reguliraju aspekte ugovora o pružanju usluga popravka koji nisu usklađeni pravom Unije. Ova Direktiva ne bi trebala utjecati ni na slobodu država članica da uređuju aspekte općeg ugovornog prava, kao što su pravila o sklapanju, valjanosti, ništetnosti ili učincima ugovora, uključujući posljedice raskida ugovora, u mjeri u kojoj oni nisu uređeni ovom Direktivom, ni na pravo na naknadu štete. Ovom se Direktivom ne bi trebala dovoditi u pitanje Uredba (EU) 2023/988 Europskog parlamenta i Vijeća ([8]), posebno u slučaju opoziva proizvoda zbog sigurnosti.

(7) Države članice trebale bi i dalje moći, ako je to u skladu s obvezama utvrđenima u ovoj Direktivi i drugom primjenjivom pravu Unije, zadržati ili uvesti odredbe o drugim aspektima promicanja popravka robe kojima bi se mogla dopuniti pravila utvrđena u ovoj Direktivi, na primjer u pogledu komercijalnih jamstava, postojanja centara za usluge popravka ili financijskih poticaja za popravak.

(8) Kako bi se u potpunosti iskoristile prednosti ove Direktive, ona bi se trebala primjenjivati na svu robu. Međutim, odredbe o obvezama popravka i obavješćivanja kako su navedene u ovoj Direktivi trebale bi se primjenjivati samo na robu za koju su pravnim aktima Unije predviđeni zahtjevi u pogledu mogućnosti popravka.

(9) Zahtjevi u pogledu mogućnosti popravka trebali bi obuhvaćati sve zahtjeve iz pravnih akata Unije kojima se osigurava mogućnost popravka robe, uključujući, ali ne ograničavajući se na zahtjeve na temelju okvira za ekološki dizajn iz Uredbe (EU) 2024/1781, kako bi se obuhvatilo širok raspon robe i buduće promjene u drugim područjima prava Unije.

(10) Serviseri potrošačima trebaju pružiti ključne informacije o svojim uslugama popravka. Kako bi se potrošačima olakšala slobodna odluka o tome tko će izvršiti popravak robe i kako bi im se pomoglo da pronađu i odaberu odgovarajuće usluge popravka, serviseri bi trebali moći dobrovoljno upotrebljavati standardizirani Europski obrazac za informacije o popravku iz Priloga I. ovoj Direktivi. Europski obrazac za informacije o popravku trebao bi

([6]) Uredba (EU) 2024/1781 Europskog parlamenta i Vijeća 13. lipnja 2024. o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn održivih proizvoda, izmjeni Direktive (EU) 2020/1828 i Uredbe (EU) 2023/1542 te stavljanju izvan snage Direktive 2009/125/EZ (SL L, 2024/1781, 28.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([7]) Direktiva (EU) 2024/825 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. veljače 2024. o izmjeni direktiva 2005/29/EZ i 2011/83/EU u pogledu jačanja položaja potrošača u zelenoj tranziciji boljom zaštitom od nepoštenih praksi i boljim informiranjem (SL L, 2024/825, 6.3.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj).

([8]) Uredba (EU) 2023/988 Europskog parlamenta i Vijeća od 10. svibnja 2023. o općoj sigurnosti proizvoda, izmjeni Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive (EU) 2020/1828 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Vijeća 87/357/EEZ (SL L 135, 23.5.2023., str. 1.).

sadržavati ključne parametre koji utječu na odluke potrošača o popravku, kao što su priroda nedostatka, cijena i vrijeme u kojem se serviser obvezuje dovršiti popravak. Ako serviser nudi dodatne usluge poput prijevoza, trebalo bi navesti pojedinačne troškove tih usluga. Informacije iz Europskog obrasca za informacije o popravku trebale bi potrošačima bit pružene na jasan i razumljiv način i u skladu sa zahtjevima za pristupačnost iz Direktive (EU) 2019/882 Europskog parlamenta i Vijeća ([9]). Europski obrazac za informacije o popravku mogao bi potrošačima omogućiti da procijene i lako usporede ponude za popravak, uključujući alternativne ponude popravka, i olakšati pružanje informacija o uslugama popravka, posebno za mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća. Serviseri bi imali veću pravnu sigurnost jer bi se smatralo da su upotrebom i pravilnim popunjavanjem Europskog obrasca za informacije o popravku ispunili svoje pravne obveze, osobito one o pružanju određenih predugovornih informacija na temelju Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([10]). Standardizirani prikaz ključnih informacija putem Europskog obrasca za informacije o popravku povećao bi jasnoću i transparentnost, što bi doprinijelo većem povjerenju potrošača u usluge popravka.

(11) Ako serviser dostavlja Europski obrazac za informacije o popravku, trebao bi to učiniti u razumnom roku, koji bi trebao odgovarati najkraćem mogućem razdoblju nakon što je podnesen zahtjev, a prije nego što se potrošač obveže ugovorom o pružanju usluga popravka. Ako se Europski obrazac za informacije o popravku ne dostavlja, potrošač bi također trebao moći sklopiti ugovor o pružanju usluga popravka sa serviserom na temelju predugovornih informacija pruženih drugim sredstvima u skladu s Direktivom 2011/83/EU.

(12) Europski obrazac za informacije o popravku trebalo bi dostavljati besplatno. Međutim, postoje situacije u kojima serviser mora obaviti dijagnostičku uslugu, tj. pregledati robu kako bi utvrdio prirodu nedostatka ili vrstu popravka. U takvim bi slučajevima serviser trebao moći zatražiti od potrošača da plati potrebne troškove koje serviser ima, uključujući troškove rada i prijevoza. U skladu s predugovornim informacijama i drugim zahtjevima utvrđenima u Direktivi 2011/83/EU serviser bi trebao obavijestiti potrošača o takvim troškovima prije nego što potrošač zatraži dijagnostičku uslugu i prije pružanja Europskog obrasca za informacije o popravku. Potrošači bi trebali imati mogućnost da ne zatraže dijagnostičku uslugu ako smatraju da su troškovi dijagnostičke usluge previsoki. Ako potrošač odluči dati robu na popravak, serviser bi trebao moći odbiti takve troškove od cijene popravka. Time se ne dovode u pitanje pravila država članica o obveznom odbijanju takvih troškova. Odbijanje bi se moglo priopćiti putem Europskog obrasca za informacije o popravku.

(13) Serviseri ne bi trebali mijenjati uvjete popravka koje navedu u Europskom obrascu za informacije o popravku, među ostalim cijenu popravka, najmanje 30 kalendarskih dana. Međutim, serviser i potrošač trebali bi se moći dogovoriti o dužem razdoblju. Time bi se osiguralo da se potrošačima dâ dovoljno vremena za usporedbu različitih ponuda za popravak. Ako je ugovor o pružanju usluga popravka sklopljen na temelju Europskog obrasca za informacije o popravku, podaci o uvjetima popravka i cijeni navedeni u tom obrascu trebali bi biti sastavni dio ugovora o pružanju usluga popravka, čime se definiraju obveze servisera na temelju tog ugovora. Nepoštovanje tih ugovornih obveza uređeno je mjerodavnim nacionalnim pravom.

(14) Ako serviser odluči dostaviti Europski obrazac za informacije o popravku, a potrošač prihvati u njemu navedene uvjete, serviser bi trebao biti obvezan izvršiti popravak. Države članice trebale bi osigurati razmjerna i učinkovita pravna sredstva za potrošače ako serviser ne izvrši uslugu popravka nakon što je potrošač prihvatio Europski obrazac za informacije o popravku. Takva pravna sredstva mogla bi uključivati naknadu troškova plaćenih za dijagnostičku uslugu.

(15) Direktivom (EU) 2019/771 prodavateljima se nameće obveza popravka robe u slučaju neusklađenosti koja je postojala u trenutku isporuke robe i koja postane očita u roku odgovornosti. Ako se ta obveza ne primjenjuje, velik broj neispravne, ali inače upotrebljive robe preuranjeno se odbacuje. Kako bi se potrošače potaknulo na popravak robe u takvim situacijama, ovom bi se Direktivom proizvođačima trebala nametnuti obveza da na zahtjev potrošača

([9]) Direktiva (EU) 2019/882 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019.o zahtjevima za pristupačnost proizvoda i usluga (SL L 151, 7.6.2019., str. 70.).

([10]) Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.).

poprave robu na koju se primjenjuju zahtjevi u pogledu mogućnosti popravka propisani pravnim aktima Unije jer su oni adresati tih zahtjeva u pogledu mogućnosti popravka. Ta bi se obveza trebala primjenjivati i na proizvođače koji imaju poslovni nastan u Uniji i na one koji imaju poslovni nastan izvan Unije u vezi s robom koja se stavlja na tržište Unije. Nadalje, ovom Direktivom ne bi se smjela dovesti u pitanje gospodarska sloboda izbora proizvođača da odluče prestati proizvoditi određenu robu, ne dovodeći u pitanje obvezu osiguravanja rezervnih dijelova i alata na temelju prava Unije, kada je ta obveza primjenjiva.

(16) Budući da obveza popravka nametnuta proizvođačima na temelju ove Direktive obuhvaća nedostatke koji nisu posljedica nesukladnosti robe s kupoprodajnim ugovorom, proizvođači bi trebali moći osigurati popravak uz određenu cijenu koju plaća potrošač ili besplatno. Zaračunavanje cijene trebalo bi potaknuti proizvođače na razvoj održivih poslovnih modela, uključujući pružanje usluga popravka. Takvom bi se cijenom mogli uzeti u obzir, na primjer, troškovi rada, troškovi rezervnih dijelova, troškovi rada objekta za popravak i uobičajena marža. Cijena bi trebala biti razumna, što znači da bi je trebalo utvrditi tako da se potrošače ne odvraća namjerno od iskorištavanja proizvođačeve obveze popravka. Cijena i uvjeti popravka trebali bi biti dogovoreni ugovorom između potrošača i proizvođača, a potrošač bi trebao i dalje biti slobodan odlučiti jesu li cijena i uvjeti prihvatljivi. Potreba za takvim ugovorom i konkurentski pritisak drugih servisera trebali bi potaknuti proizvođače koji su obvezni izvršiti popravak da cijenu zadrže na razini prihvatljivoj za potrošača. Obveza popravka mogla bi se ispuniti i besplatno ako je nedostatak pokriven komercijalnim jamstvom, na primjer u vezi sa zajamčenom trajnosti robe. Kako bi potaknuo potrošače na popravak robe izvan zakonskog jamstva, proizvođač bi trebao moći ponuditi posudbu usporedive robe tijekom trajanja popravka, za koju se očekuje da bude vraćena nakon što potrošač primi popravljenu robu.

(17) Bilo bi korisno kad bi se popravak mogao obaviti što bliže potrošaču kako bi se spriječili nepotrebni troškovi prijevoza i emisije. Proizvođači i, prema potrebi, ovlašteni zastupnici, uvoznici i distributeri trebali bi moći svoju obvezu popravka ispuniti podugovaranjem popravka, na primjer ako nemaju infrastrukturu za popravak ili ako popravak može obaviti serviser smješten bliže potrošaču. Međutim, oni bi i dalje trebali ostati odgovorni za obvezu popravka.

(18) U skladu sa zahtjevima utvrđenima u delegiranim aktima donesenima na temelju Uredbe (EU) 2024/1781 ili provedbenim mjerama donesenima na temelju Direktive 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([11]) proizvođači trebaju omogućiti pristup rezervnim dijelovima, informacijama o popravku i održavanju ili svim softverskim alatima, ugrađenom softveru ili sličnim pomoćnim sredstvima povezanima s popravcima. Tim se zahtjevima osigurava tehnička izvedivost popravka koji obavlja proizvođač, ali i drugi serviseri. Zbog toga će serviseri i, ako je to primjenjivo, potrošači imati pristup rezervnim dijelovima te informacijama i alatima povezanima s popravkom u skladu s pravnim aktima Unije, a potrošači će imati veći izbor servisera ili, ako je to primjenjivo, mogućnost da sami izvrše popravak. Rezervni dijelovi trebali bi biti dostupni barem tijekom razdoblja utvrđenog u pravnim aktima Unije. Proizvođači koji zbog odgovarajućih pravnih obveza na temelju prava Unije ili dobrovoljno stavljaju na raspolaganje rezervne dijelove i alate za robu obuhvaćenu pravnim aktima iz Priloga II. ovoj Direktivi, trebali bi naplaćivati razumnu cijenu koja ne odvraća od pristupa takvim rezervnim dijelovima i alatima, čime bi se spriječio popravak. Kako bi dopunili te mjere, proizvođači ne bi trebali upotrebljavati ugovorne klauzule, hardverske ili softverske tehnike kojima se sprečava popravak robe za koju su u pravnim aktima Unije iz Priloga II. ovoj Direktivi utvrđeni zahtjevi u pogledu mogućnosti popravka, osim sako su opravdani legitimnim i objektivnim čimbenicima, među ostalim kako bi se spriječila ili ograničila neovlaštena upotreba djelâ i drugih predmeta zaštićenih pravima intelektualnog vlasništva na temelju pravnih akata Unije i nacionalnih pravnih akata, posebno direktiva 2001/29/EZ ([12]), 2004/48/EZ ([13]) i (EU) 2019/790 ([14]) s Europskog parlamenta i Vijeća. To bi stoga trebalo potaknuti tržišno natjecanje i donijeti koristi potrošačima zahvaljujući boljim uslugama i nižim cijenama popravka.

([11]) Direktiva 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda koji koriste energiju (SL L 285, 31.10.2009., str. 10.).

([12]) Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 167, 22.6.2001., str. 10.).

([13]) Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva (SL L 157, 30.4.2004., str. 45.).

([14]) Direktiva (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ (SL L 130, 17.5.2019., str. 92.).

(19) Prakse trgovaca kojima se potrošače navodi na uvjerenje da se njihova roba ne može popraviti zbog prethodnog popravka ili pregleda koji su izvršili neovisni serviser, neprofesionalni serviser ili krajnji korisnici ili lažne tvrdnje trgovaca da takav popravak ili pregled stvara rizike povezane sa sigurnošću, čime se potrošače dovodi u zabludu, mogle bi se, ako je to primjenjivo, smatrati nepoštenom poslovnom praksom na temelju Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([15]).

(20) Obveza popravka trebala bi se primjenjivati i u slučajevima kada proizvođač ima poslovni nastan izvan Unije. Kako bi se potrošačima omogućilo da se obrate gospodarskom subjektu koji ima poslovni nastan u Uniji radi izvršavanja te obveze, ovom se Direktivom predviđa niz alternativnih gospodarskih subjekata od kojih se zahtjeva ispunjavanje proizvođačeve obveze popravka u takvim slučajevima. Time bi se proizvođačima koji se nalaze izvan Unije trebalo omogućiti da svoju obvezu popravka organiziraju i izvršavaju unutar Unije.

(21) Kako bi se izbjeglo preopterećenje proizvođača i osiguralo da mogu ispuniti svoju obvezu popravka, ta bi obveza trebala biti ograničena na onu robu za koju su i u mjeri u kojoj su u pravnim aktima Unije predviđeni zahtjevi u pogledu mogućnosti popravka. Zahtjevi u pogledu mogućnosti popravka ne obvezuju proizvođače na popravak neispravne robe, već osiguravaju mogućnost popravka robe. Primjeri pravnih akata Unije kojima se utvrđuju zahtjevi u pogledu mogućnosti popravka jesu delegirani akti doneseni na temelju Uredbe (EU) 2024/1781 ili provedbene mjere donesene na temelju Direktive 2009/125/EZ, kojima se stvara okvir za povećanje okolišne održivosti proizvoda, ili drugi relevantni pravni akti Unije, kao što je Uredba (EU) 2023/1542 Europskog parlamenta i Vijeća ([16]). Tim ograničenjem obveze popravka trebalo bi osigurati da toj obvezi podliježe samo roba koja je dizajnirana tako da se može popraviti. Relevantni zahtjevi u pogledu mogućnosti popravka uključuju zahtjeve u pogledu dizajna kojima se unapređuje mogućnost rastavljanja robe i predviđa dostupnost niza rezervnih dijelova tijekom minimalnog razdoblja. Obveza popravka trebala bi odgovarati području primjene zahtjeva u pogledu mogućnosti popravka, na primjer, zahtjevi za ekološki dizajn mogli bi se primjenjivati samo na određene sastavne dijelove robe ili bi se moglo utvrditi određeno razdoblje tijekom kojeg su dostupni rezervni dijelovi. Obveza popravka iz ove Direktive, kojom se potrošačima omogućuje da popravak zatraže izravno od proizvođača u fazi nakon prodaje, trebala bi dopunjavati zahtjeve na strani ponude u pogledu mogućnosti popravka utvrđene u, na primjer, Uredbi (EU) 2024/1781 te time poticati potražnju potrošača za popravcima.

(22) Kako bi se osigurala pravna sigurnost, u Prilogu II. ovoj Direktivi trebalo bi navesti pravne akte Unije koji sadržavaju zahtjeve u pogledu mogućnosti popravka za relevantne kategorije robe. Kako bi se osigurala usklađenost s budućim regulatornim promjenama, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s dodavanjem pravnih akata Unije u Prilog II. ovoj Direktivi nakon donošenja novog zahtjeva u pogledu mogućnosti popravka. Komisija bi te pravne akte trebala dodati što prije, a najkasnije 12 mjeseci nakon njihove objave. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ([17]). Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

(23) Iako se ovom Direktivom obveza popravka nameće proizvođaču, njome se također potrošačima olakšava izbor usluga popravka koje nude drugi serviseri. Taj će izbor olakšati Europski obrazac za informacije o popravku kojeg dobrovoljno dostavlja ne samo proizvođač nego i serviseri, poput prodavatelja ili neovisnih servisera, ili pretraživanjem putem internetske platforme za popravak. Budući da bi potrošači morali platiti popravak, vjerojatno će usporediti različite mogućnosti popravka kako bi odabrali usluge popravka koje najbolje odgovaraju njihovim

([15]) Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL L 149, 11.6.2005., str. 22.).

([16]) Uredba (EU) 2023/1542 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2023. o baterijama i otpadnim baterijama, izmjeni Direktive 2008/98/EZ i Uredbe (EU) 2019/1020 te stavljanju izvan snage Direktive 2006/66/EZ (SL L 191, 28.7.2023., str. 1.).

([17]) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

potrebama. Stoga je vjerojatno da će se obratiti neovisnim serviserima u svojoj blizini ili prodavatelju prije nego što stupe u kontakt s proizvođačima koji bi se, na primjer, mogli nalaziti na većoj udaljenosti i čija bi cijena mogla biti viša zbog troškova prijevoza.

(24) U skladu s Direktivom (EU) 2019/771, proizvođača bi trebalo izuzeti od obveze popravka ako je popravak činjenično ili pravno nemoguć. Stoga proizvođač ne bi trebao moći odbiti popravak iz isključivo ekonomskih razloga, kao što je trošak rezervnih dijelova, ili samo zbog toga što su prethodni popravak obavili drugi serviseri ili, ako je to primjenjivo, potrošač. U nacionalnom pravu kojim se provodi Direktiva (EU) 2019/771 ili prethodna Direktiva 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([18]) već se primjenjuje kriterij nemogućnosti popravka i nacionalni sudovi ga primjenjuju.

(25) Kako bi se povećala osviještenost potrošača o dostupnosti popravka, a time i vjerojatnost popravka, proizvođači ili, ako je to primjenjivo, ovlašteni zastupnici, uvoznici ili distributeri trebali bi obavijestiti potrošače stavljanjem na raspolaganje informacija o svojoj obvezi popravka i svojim uslugama popravka. Informacije bi trebale biti dostupne barem tijekom ukupnog trajanja obveze popravka, koje bi se moglo shvatiti tako da počinje od trenutka stavljanja na tržište do isteka zahtjeva u pogledu mogućnosti popravka. U informacijama bi trebalo navesti robu obuhvaćenu tom obvezom, zajedno s objašnjenjem da se i u kojoj mjeri osigurava popravak te robe, na primjer putem podugovaratelja. Te bi informacije potrošaču trebale biti lako dostupne i pružene na jasan i razumljiv način, tako da ih potrošač ne mora sam zatražiti, te usklađene sa zahtjevima za pristupačnost iz Direktive (EU) 2019/882. Proizvođač bi trebao moći slobodno odlučiti o načinu na koji obavješćuje potrošača, primjerice na vidljivom i istaknutom mjestu putem internetske stranice, putem digitalne putovnice za proizvode ili na prodajnom mjestu, na primjer ako je proizvođač prodavatelj.

(26) Kako bi potaknula popravak robe, Komisija bi trebala uspostaviti europsku internetsku platformu za popravak („europska internetska platforma”). Europska internetska platforma trebala bi se sastojati od nacionalnih odjeljaka koji se temelje na zajedničkom internetskom sučelju i uključivati poveznice na nacionalne internetske platforme za popravak („nacionalne internetske platforme”) koje ispunjavaju kriterije utvrđene u ovoj Direktivi. U tu bi svrhu Komisija trebala izraditi zajedničko internetsko sučelje za europsku internetsku platformu. Komisija bi također trebala biti odgovorna za osiguravanje informatičkog održavanja zajedničkog internetskog sučelja i odgovarati na tehničke ili druge upite korisnika o nepravilnom funkcioniranju europske internetske platforme. Europska internetska platforma potrošačima bi trebala bi biti dostupna besplatno. Također bi, ako je primjenjivo, trebala moći uključiti prodavatelje obnovljene robe, kupce neispravne robe za obnovu ili dopunske tržišne instrumente, poput inicijativa za popravak u okviru lokalne zajednice. Države članice trebale bi ili upotrijebiti zajedničko internetsko sučelje kako bi izradile svoje nacionalne odjeljke na europskoj internetskoj platformi ili uspostaviti, ili, ako je primjenjivo zadržati, nacionalne internetske platforme koje ispunjavaju kriterije utvrđene u ovoj Direktivi. Ako države članice upotrebljavaju europsku internetsku platformu, državama članicama trebalo bi prepustiti odluku o tome kako popuniti nacionalne odjeljke, na primjer samoregistracijom, unosom skupnih podataka iz postojećih baza podataka uz pristanak servisera ili uvjetovanjem registracije prethodnim odobrenjem. Ako to smatraju potrebnim, države članice trebale bi moći utvrditi uvjete za pristup nacionalnim odjeljcima, kao što su ispunjavanje kriterija za stručne kvalifikacije ili dokazivanje usklađenosti s primjenjivim dobrovoljnim europskim ili nacionalnim standardima kvalitete popravka. Takvi bi uvjeti trebali biti nediskriminirajući i u skladu s pravom Unije. Države članice koje u svojim nacionalnim odjeljcima odluče utvrditi uvjete pristupa trebale bi imati dodatnih šest mjeseci da svoj nacionalni odjeljak stave u funkciju.

(27) Neke države članice ili poduzeća uložili su resurse u razvoj nacionalnih internetskih platformi za promicanje popravka. Kako bi se izbjeglo stvaranje prekomjernog administrativnog opterećenja i omogućila odgovarajuća fleksibilnost, države članice također bi trebale moći odlučiti da zadrže postojeću nacionalnu internetsku platformu koja ispunjava zahtjeve iz ove Direktive. Ako država članica zadržava ili uspostavlja nacionalnu internetsku platformu, ne bi trebala biti obvezna uspostaviti nacionalni odjeljak na europskoj internetskoj platformi ni imenovati nacionalne kontaktne točke. Države članice trebale bi odabrati između uspostave nacionalnog odjeljka na europskoj internetskoj platformi ili uspostave nacionalne internetske platforme koja ispunjava uvjete utvrđene u ovoj Direktivi

([18]) Direktiva 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu (SL L 171, 7.7.1999., str. 12.).

i o tome obavijestiti Komisiju do 31. srpnja 2026. Takve nacionalne internetske platforme bit će dostupne putem poveznice s europske internetske platforme ako budu u funkciji najkasnije 31. srpnja 2027. To bi mogle biti privatne ili javne internetske platforme ili platforme u okviru javno-privatnog partnerstva.

(28) Europska internetska platforma trebala bi uključivati korisnicima prilagođene alate za pretraživanje servisera po državama članicama. Time bi se potrošačima pomoglo da ocijene i usporede prednosti različitih pružatelja usluga popravka, čime bi ih se potaknulo da odaberu popravak. Iako je cilj europske internetske platforme olakšati potragu za uslugama popravka u odnosima između poduzeća i potrošača, u cilju promicanja održive potrošnje, države članice trebale bi moći proširiti opseg svojeg nacionalnog odjeljka na europskoj internetskoj platformi kako bi on uključivao prodavatelje obnovljene robe, kupce neispravne robe za obnovu ili inicijative za popravak u okviru lokalne zajednice, poput kafića za popravke.

(29) Države članice trebale bi imenovati predstavnika koji će sudjelovati u stručnoj skupini koju osniva Komisija radi savjetovanja o osmišljavanju i funkcioniranju europske internetske platforme kako bi se olakšala koordinacija između Komisije i država članica.

(30) Države članice također bi trebale imenovati nacionalne kontaktne točke odgovorne za zadaće povezane s upravljanjem njihovim nacionalnim odjeljkom. Nacionalne kontaktne točke koje imenuju države članice trebale bi, ako je to primjenjivo, provoditi nadzor nad podacima sadržanima u nacionalnom odjeljku radi otkrivanja, identificiranja i uklanjanja nevažećih informacija u skladu s pravom Unije.

(31) Komisija bi trebala osigurati da europska internetska platforma potrošačima bude dostupna lako i besplatno. Europska internetska platforma trebala bi omogućiti potrošačima da pronađu odgovarajuće usluge popravka za svoju neispravnu robu i, ako je to primjenjivo, prodavatelje obnovljene robe, kupce neispravne robe za obnovu ili inicijative za popravak u okviru lokalne zajednice, kao što su kafići za popravke. Potrošači bi trebali moći upotrebljavati funkcije pretraživanja za filtriranje po različitim značajkama, kao što su kategorije robe, dostupnost privremene zamjenske robe, pokazatelji kvalitete i svi uvjeti popravka, uključujući lokaciju servisera i mogućnost prekograničnog pružanja usluga. Europska internetska platforma trebala bi biti dostupna i ranjivim potrošačima, uključujući osobe s invaliditetom, u skladu s primjenjivim pravom Unije o pristupačnosti.

(32) Funkcija pretraživanja na temelju robe mogla bi se odnositi na vrstu robe ili robnu marku. Budući da serviseri ne mogu znati o kojem je točno nedostatku riječ prije podnošenja zahtjeva za popravak, trebalo bi biti dovoljno da na europskoj internetskoj platformi pruže opće informacije o ključnim elementima svojih usluga popravka kako bi potrošači mogli odlučiti hoće li popraviti dotičnu robu, što se posebno odnosi na informacije o prosječnom vremenu za dovršetak popravka, dostupnosti privremene zamjenske robe, mjestu na kojem potrošač predaje robu na popravak i dostupnosti pomoćnih usluga. Servisere i, prema potrebi, prodavatelje obnovljene robe, kupce neispravne robe za obnovu ili inicijative za popravak u okviru lokalne zajednice, kao što su kafići za popravke, trebalo bi poticati da redovito ažuriraju svoje informacije na europskoj internetskoj platformi. Kako bi se izgradilo povjerenje potrošača u usluge popravka dostupne na europskoj internetskoj platformi, serviseri bi trebali moći dokazati da poštuju određene standarde popravka.

(33) Kako bi se olakšalo dobivanje Europskog obrasca za informacije o popravku, europska internetska platforma trebala bi uključivati mogućnost da potrošači taj obrazac zatraže izravno od servisera putem europske internetske platforme, ako serviser taj obrazac dobrovoljno stavlja na raspolaganje.

(34) Kako bi se povećala osviještenost potrošača o europskoj internetskoj platformi, Komisija i države članice trebale bi poduzeti odgovarajuće korake, primjerice navesti europsku internetsku platformu na srodnim nacionalnim internetskim stranicama ili provoditi komunikacijske kampanje.

(35) Države članice trebale bi osigurati da njihovi nacionalni zakoni, među ostalim pri prenošenju ove Direktive, budu u potpunosti usklađeni s temeljnim slobodama pružanja usluga i poslovnog nastana sadržanima u Ugovorima. Ovom Direktivom ne bi se trebala dovoditi u pitanje Direktiva (EU) 2018/958 Europskog parlamenta i Vijeća ([19]).

([19]) Direktiva (EU) 2018/958 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. lipnja 2018. o ispitivanju proporcionalnosti prije donošenja novih propisa kojima se reguliraju profesije (SL L 173, 9.7.2018., str. 25.).

(36) Države članice trebale bi poduzeti barem jednu mjeru kojom se promiče popravak. Takve mjere mogle bi biti financijske ili nefinancijske prirode. Mjere nefinancijske prirode mogle bi uključivati informativne kampanje, potporu inicijativama za popravak u okviru lokalne zajednice izravnim sredstvima kao što je osiguravanje prostora za laboratorije za popravak ili mjestâ za sastanke, primjerice u društvenim ili kulturnim centrima. Mjere financijske prirode mogle bi, na primjer, imati oblik vaučera za popravak, fondova za popravak, podupiranja ili uspostave lokalnih ili regionalnih internetskih platformi za popravak, organiziranja ili financiranja programa osposobljavanja za stjecanje posebnih vještina u području popravka, mjera oporezivanja. U kontekstu mjera oporezivanja, ako je to primjenjivo, u skladu s Prilogom III. Direktivi Vijeća 2006/112/EZ ([20]), države članice mogu, prema potrebi, odlučiti predvidjeti sniženu stopu poreza na dodanu vrijednost za pružanje usluga popravka kućanskih aparata, cipela i robe od kože, odjeće i kućanskog rublja, uključujući popravke i izmjene. U tom kontekstu Komisija bi prema potrebi mogla razmotriti podnošenje prijedloga o izmjeni Priloga III. toj direktivi. Navedene mjere mogle bi se poduzeti na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini. Države članice trebale bi obavijestiti Komisiju o jednoj ili više poduzetih mjera kojima se promiče popravak kako bi se olakšala razmjena primjera najbolje prakse. Komisija bi informacije o takvim mjerama trebala stavljati na raspolaganje javnosti.

(37) Potrebno je da države članice utvrde sankcije za kršenje nacionalnih odredaba donesenih na temelju ove Direktive i osiguraju njihovu provedbu. Te bi sankcije trebale biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

(38) Komisija bi trebala omogućiti razvoj dobrovoljnog europskog standarda kvalitete za usluge popravka, primjerice poticanjem i olakšavanjem dobrovoljne suradnje u pogledu standarda između poduzeća, javnih tijela i drugih dionika, kao što su neovisni pružatelji usluga popravka i inicijative za popravak u okviru lokalne zajednice, ili upućivanjem zahtjeva za normizaciju europskim organizacijama za normizaciju. Europski standard kvalitete za usluge popravka mogao bi povećati povjerenje potrošača u usluge popravka u cijeloj Uniji. Takav standard mogao bi uključivati aspekte koji utječu na odluke potrošača o popravku, kao što su vrijeme potrebno za popravak, dostupnost privremene zamjenske robe, jamstva kvalitete kao što je komercijalno jamstvo za popravak i dostupnost pomoćnih usluga kao što su uklanjanje, ugradnja i prijevoz koje nude serviseri.

(39) Odredbama o izvršenju utvrđenima u ovoj Direktivi ne dovodi se u pitanje Direktiva (EU) 2020/1828 Europskog parlamenta i Vijeća ([21]).

(40) Kako bi se potrošače potaknulo da se odluče za popravak kao način usklađivanja robe u okviru odgovornosti prodavatelja, a time i promicao popravak, ako potrošač odabere popravak kao pravno sredstvo za usklađivanje robe, Direktivu (EU) 2019/771 trebalo bi izmijeniti kako bi se rok odgovornosti produljio za 12 mjeseci, koje bi trebalo dodati preostalom razdoblju roka odgovornosti za robu. To bi se produljenje trebalo primijeniti samo jednom. Međutim, države članice mogle bi dodatno poticati popravak predviđanjem dodatnih produljenja odgovornosti prodavatelja u slučaju ponovnog popravka. Države članice također bi mogle uvesti ili zadržati pravila za produljenje odgovornosti prodavatelja u slučaju popravka za razdoblja duža od 12 mjeseci. U skladu s Direktivom (EU) 2019/771, ako se primjenjuje produljenje roka odgovornosti, prodavatelj bi trebao biti odgovoran za svaku neusklađenost koja je postojala u trenutku isporuke robe i koja postane očita u preostalom razdoblju roka odgovornosti za robu, što uključuje produljenje. Produljenjem roka odgovornosti ne bi se trebala dovoditi u pitanje prava potrošača predviđena Direktivom (EU) 2019/771. Ovom se Direktivom ne bi trebalo dovoditi u pitanje to da države članice mogu uvesti ili zadržati odredbe kojima se predviđa duže produljenje roka odgovornosti samo za popravljene dijelove u skladu s Direktivom (EU) 2019/771. Uzimajući u obzir fleksibilnost predviđenu Direktivom (EU) 2019/771, države članice koje ne propisuju fiksne rokove za odgovornost prodavatelja ili koje propisuju samo rok zastare za pravna sredstva, trebale bi osigurati da odgovornost prodavatelja ili rok zastare za pravna sredstva u slučaju popravka bude barem jednaka razdoblju od dvije godine i 12 mjeseci, što odgovara minimalnom roku odgovornosti prodavatelja utvrđenom u Direktivi (EU) 2019/771 i minimalnom produljenju tog roka u slučaju popravka. Produljenje roka odgovornosti potaknulo bi održivu potrošnju i doprinijelo kružnom gospodarstvu.

(41) Kako bi se promicao popravak u okviru odgovornosti prodavatelja, na dobrobit potrošača i zaštite okoliša, Direktivu (EU) 2019/771 trebalo bi dodatno izmijeniti kako bi se uvela nova obveza obavješćivanja potrošača o pravu izbora

([20]) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

([21]) Direktiva (EU) 2020/1828 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2020. o predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa potrošačâ i stavljanju izvan snage Direktive 2009/22/EZ (SL L 409, 4.12.2020., str. 1.).

između popravka i zamjene te o produljenju roka odgovornosti ako potrošač odabere popravak, čime bi se podigla svijest o alternativama i prednostima odlučivanja za popravak. Ta obveza obavješćivanja potaknula bi održivu potrošnju i doprinijela kružnom gospodarstvu.

(42) Kako bi pružio potporu potrošačima i potaknuo popravak, prodavatelj bi, ovisno o posebnostima dotične kategorije proizvoda, mogao potrošaču posuditi zamjenski proizvod ako popravak nije dovršen u razumnom roku ili bez znatne nepogodnosti. Ta bi zamjenska roba također mogla biti obnovljena roba. U svakom slučaju, zamjenska roba koja se privremeno posuđuje potrošaču trebala bi biti besplatna. Nadalje, prodavatelj bi popravak i dalje trebao provesti u razumnom roku. Davanjem robe na posudbu tijekom trajanja popravka mogu se izbjeći znatne neugodnosti za potrošača, ali se njime ne može opravdati nerazumno dugo razdoblje popravka. Nadalje, u slučaju zamjene kao pravnog sredstva i na zahtjev potrošača prodavatelj bi potrošaču mogao pružiti obnovljenu robu.

(43) Kako bi se omogućilo izvršenje pravila utvrđenih u ovoj Direktivi putem predstavničkih tužbi, potrebno je izmijeniti Prilog I. Direktivi (EU) 2020/1828. Kako bi nadležna tijela koja su imenovale njihove države članice surađivala i koordinirala djelovanja međusobno i s Komisijom radi osiguranja usklađenosti s pravilima utvrđenima u ovoj Direktivi, potrebno je izmijeniti Prilog Uredbi (EU) 2017/2394 Europskog parlamenta i Vijeća ([22]).

(44) Kako bi se gospodarskim subjektima omogućila prilagodba, trebalo bi uvesti prijelazne odredbe koje se odnose na primjenu nekih članaka ove Direktive. Izmjena Direktive (EU) 2019/771 trebala bi se primjenjivati samo na ugovore o kupoprodaji sklopljene nakon 31. srpnja 2026. kako bi se osigurala pravna sigurnost, a prodavateljima osiguralo dovoljno vremena za prilagodbu izmijenjenim pravnim sredstvima za popravak i zamjenu.

(45) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima ([23]), države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava veza između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra opravdanim dostavljanje takvih dokumenata.

(46) Države članice ne mogu dostatno ostvariti cilj promicanja popravka robe koju kupuju potrošači kako bi se doprinijelo pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta i istodobno osigurala visoka razina zaštite okoliša i potrošača. Nova nacionalna obvezujuća pravila kojima se promiče održiva potrošnja popravkom nedostataka izvan područja primjene Direktive (EU) 2019/771 vjerojatno će se razlikovati i dovesti do fragmentacije unutarnjeg tržišta. Države članice ne smiju izmijeniti potpuno usklađena pravila o nedostacima u okviru odgovornosti prodavatelja utvrđena u Direktivi (EU) 2019/771. Cilj ove Direktive može se zbog njegova opsega i učinaka na bolji način ostvariti na razini Unije s pomoću potpuno usklađenih zajedničkih pravila za promicanje popravka unutar i izvan odgovornosti prodavatelja predviđene u Direktivi (EU) 2019/771. Unija stoga može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

(47) Ovom se Direktivom poštuju temeljna prava i slobode i nastoji se osigurati potpuno poštovanje osobito članaka 16., 26., 37., 38. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima („Povelja”). Njome se doprinosi poboljšanju kvalitete okoliša u skladu s člankom 37. Povelje promicanjem održive potrošnje robe, a time i smanjivanjem negativnih učinaka na okoliš zbog preuranjenog odlaganja upotrebljive robe. Ovom se Direktivom osigurava potpuno poštovanje članka 38. Povelje o zaštiti potrošača jačanjem prava potrošača u vezi s nedostacima koji nastanu ili postanu očiti izvan odgovornosti prodavatelja na temelju Direktive (EU) 2019/771. Osigurava se i poštovanje slobode poduzetništva u skladu s člankom 16. Povelje zaštitom ugovorne slobode i poticanjem razvoja usluga

([22]) Uredba (EU) 2017/2394 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za izvršavanje propisâ o zaštiti potrošača i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (SL L 345, 27.12.2017., str. 1.).

([23]) SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

popravka na unutarnjem tržištu. Ovom se Direktivom doprinosi integraciji osoba s invaliditetom u skladu s člankom 26. Povelje olakšavanjem pristupa europskoj internetskoj platformi za osobe s invaliditetom. Ovom se Direktivom putem učinkovitih sredstava za izvršavanje nastoji osigurati potpuno poštovanje članka 47. Povelje o pravu na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Predmet, svrha i područje primjene

1. Ovom se Direktivom utvrđuju zajednička pravila kojima se jačaju odredbe povezane s popravkom robe s ciljem da se doprinese pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta te istodobno osigura visoka razina zaštite potrošača i okoliša.

2. Direktiva se primjenjuje na popravak robe koju su potrošači kupili u slučaju nedostatka na robi koji se pojavi ili postane očit izvan roka odgovornosti prodavatelja u skladu s člankom 10. Direktive (EU) 2019/771.

3. Članci 5. i 6. primjenjuju se samo na robu za koju su i u mjeri u kojoj su zahtjevi u pogledu mogućnosti popravka predviđeni pravnim aktima Unije navedenima u Prilogu II.

4. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje Direktiva (EU) 2018/958.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „potrošač” znači „potrošač” kako je definiran u članku 2. točki 2. Direktive (EU) 2019/771;

2. „serviser” znači svaka fizička ili pravna osoba koja u vezi sa svojom trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću pruža uslugu popravka, uključujući proizvođače i prodavatelje koji pružaju usluge popravka, kao i pružatelje usluga popravka, neovisno o tome jesu li neovisni ili povezani s takvim proizvođačima ili prodavateljima;

3. „popravak” znači „popravak” kako je definiran u članku 2. točki 20. Uredbe (EU) 2024/1781;

4. „prodavatelj” znači „prodavatelj” kako je definiran u članku 2. točki 3. Direktive (EU) 2019/771;

5. „proizvođač” znači „proizvođač” kako je definiran u članku 2. točki 42. Uredbe (EU) 2024/1781;

6. „ovlašteni zastupnik” znači „ovlašteni zastupnik” kako je definiran u članku 2. točki 43. Uredbe (EU) 2024/1781;

7. „uvoznik” znači „uvoznik” kako je definiran u članku 2. točki 44. Uredbe (EU) 2024/1781;

8. „distributer” znači „distributer” kako je definiran u članku 2. točki 45. Uredbe (EU) 2024/1781;

9. „roba” znači „roba” kako je definirana u članku 2. točki 5. Direktive (EU) 2019/771 osim vode, plina i električne energije;

10. „obnova” znači „obnova” kako je definirana u članku 2. točki 18. Uredbe (EU) 2024/1781;

11. „zahtjevi u pogledu mogućnosti popravka” znači zahtjevi na temelju pravnih akata Unije iz Priloga II. kojima se omogućuje popravak robe, uključujući zahtjeve za jednostavnije rastavljanje i zahtjeve u pogledu pristupa rezervnim dijelovima, informacijama i alatima povezanima s popravkom, koji se primjenjuju na robu ili posebne sastavne dijelove robe;

12. „trajni nosač podataka” znači „trajni nosač podataka” kako je definiran u članku 2. točki 11. Direktive (EU) 2019/771.

Članak 3.

Razina usklađivanja

Države članice u svojem nacionalnom pravu ne zadržavaju niti u njega uvode odredbe koje odstupaju od odredaba utvrđenih u ovoj Direktivi.

Članak 4.

Europski obrazac za informacije o popravku

1. Serviseri mogu potrošaču dostaviti Europski obrazac za informacije o popravku iz Priloga I. Europski obrazac za informacije o popravku dostavlja se na trajnom nosaču podataka i u razumnom roku od podnošenja zahtjeva, a prije nego što se potrošač obveže ugovorom o pružanju usluga popravka.

2. Europski obrazac za informacije o popravku dostavlja se besplatno.

3. Odstupajući od stavka 2., ako je radi utvrđivanja prirode nedostatka, vrste popravka i procjene cijene popravka potrebna dijagnostička usluga, uključujući fizički pregled ili pregled na daljinu, serviser može zatražiti od potrošača da plati potrebne troškove te usluge.

Ne dovodeći u pitanje Direktivu 2011/83/EU, serviser obavješćuje potrošača o troškovima dijagnostičke usluge.

4. U Europskom obrascu za informacije o popravku na jasan i razumljiv način navode se sljedeći uvjeti popravka:

(a) identitet servisera;

(b) geografska adresa na kojoj serviser ima poslovni nastan, telefonski broj i e-adresa servisera te, ako postoje, druga sredstva internetske komunikacije koja potrošaču omogućuju da brzo, djelotvorno i na pristupačan način stupi u kontakt i komunicira sa serviserom;

(c) roba koju treba popraviti;

(d) priroda nedostatka i vrsta predloženog popravka;

(e) cijena ili, ako cijenu nije moguće unaprijed razumno izračunati, način na koji se cijena izračunava i najveća cijena popravka;

(f) vrijeme potrebno za popravak;

(g) dostupnost privremene zamjenske robe dok traje popravak i eventualni troškovi privremene zamjene za potrošača;

(h) mjesto na kojem potrošač predaje robu na popravak;

(i) ako je to primjenjivo, dostupnost pomoćnih usluga, kao što su uklanjanje, ugradnja i prijevoz, koje nudi serviser i detalji troškova tih usluga za potrošača, ako postoje;

(j) razdoblje valjanosti Europskog obrasca za informacije o popravku;

(k) prema potrebi dodatne informacije.

5. Serviser ne smije mijenjati uvjete popravka navedene u Europskom obrascu za informacije o popravku tijekom razdoblja od 30 kalendarskih dana od datuma dostavljanja tog obrasca potrošaču. Serviser i potrošač mogu se dogovoriti o dužem razdoblju valjanosti Europskog obrasca za informacije o popravku. Ako potrošač u roku valjanosti prihvati uvjete navedene u Europskom obrascu za informacije o popravku, serviser je obvezan izvršiti uslugu popravka pod tim uvjetima.

6. Ako je serviser potrošaču dostavio ispunjen i točan Europski obrazac za informacije o popravku, smatra se da je ispunio sljedeće zahtjeve:

(a) zahtjevi u pogledu informacija o glavnim značajkama usluge popravka utvrđene u članku 5. stavku 1. točki (a), članku 6. stavku 1. točki (a) Direktive 2011/83/EU i članku 22. stavku 1. točki (j) Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([24]);

(b) zahtjevi u pogledu informacija o identitetu servisera i podataka za kontakt utvrđene u članku 5. stavku 1. točki (b) i članku 6. stavku 1. točkama (b) i (c) Direktive 2011/83/EU, članku 22. stavku 1. točki (a) Direktive 2006/123/EZ i članku 5. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Direktive 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([25]);

(c) zahtjevi u pogledu informacija o cijeni utvrđene u članku 5. stavku 1. točki (c) i članku 6. stavku 1. točki (e) Direktive 2011/83/EU te članku 22. stavku 1. točki (i) i stavku 3. točki (a) Direktive 2006/123/EZ;

(d) zahtjevi u pogledu informacija o načinima izvršenja i vremenu potrebnom za obavljanje usluge popravka utvrđene u članku 5. stavku 1. točki (d) i članku 6. stavku 1. točki (g) Direktive 2011/83/EU.

Članak 5.

Obveza popravka

1. Države članice osiguravaju da proizvođač na zahtjev potrošača popravi robu za koju su i u mjeri u kojoj su u pravnim aktima Unije iz Priloga II. predviđeni zahtjevi u pogledu mogućnosti popravka. Proizvođač nije obvezan popraviti takvu robu ako popravak nije moguć. Proizvođač može podugovoriti popravak kako bi ispunio svoju obvezu popravka.

2. Popravak u skladu sa stavkom 1. obavlja se pod sljedećim uvjetima:

(a) provodi se besplatno ili za razumnu cijenu;

(b) provodi se u razumnom roku od trenutka kada je roba došla u fizički posjed proizvođača, kada je proizvođač primio robu ili kada mu je potrošač dao pristup robi;

(c) proizvođač može potrošaču za vrijeme trajanja popravka besplatno ili uz razumnu naknadu posuditi zamjensku robu; i

(d) ako popravak nije moguć, proizvođač može potrošaču ponuditi obnovljenu robu.

3. Ako proizvođač koji je obvezan izvršiti popravak u skladu sa stavkom 1. ima poslovni nastan izvan Unije, njegov ovlašteni zastupnik u Uniji ispunjava obveze proizvođača. Ako proizvođač nema ovlaštenog zastupnik u Uniji, uvoznik dotične robe ispunjava obveze proizvođača. Ako nema uvoznika, distributer dotične robe izvršava obvezu proizvođača. Ovlašteni zastupnik, uvoznik i distributer popravak mogu dati u podugovor kako bi ispunili svoju obvezu popravka.

4. Proizvođači koji stavljaju na raspolaganje rezervne dijelove i alate za robu obuhvaćenu pravnim aktima Unije navedenima u Prilogu II. nude te rezervne dijelove i alate po razumnoj cijeni koja ne odvraća od popravka.

5. Proizvođači ili, ako je primjenjivo, ovlašteni zastupnici, uvoznici ili distributeri koji imaju obvezu popravka na temelju ovog članka osiguravaju da potrošači putem besplatnih internetskih stranica mogu pristupiti informacijama o okvirnim cijenama koje se naplaćuju za uobičajeni popravak robe obuhvaćene pravnim aktima Unije iz Priloga II.

([24]) Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006., str. 36.).

([25]) Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine („Direktiva o elektroničkoj trgovini”) (SL L 178, 17.7.2000., str. 1.).

6. Proizvođači ne smiju upotrebljavati ugovorne klauzule, hardverske ili softverske tehnike koje ometaju popravak robe obuhvaćene pravnim aktima Unije iz Priloga II., osim ako je to opravdano legitimnim i objektivnim čimbenicima, među ostalim zaštitom prava intelektualnog vlasništva na temelju prava Unije i nacionalnog prava. Proizvođači osobito ne smiju sprečavati neovisne servisere da upotrebljavaju originalne ili rabljene rezervne dijelove, kompatibilne rezervne dijelove i rezervne dijelove proizvedene 3D pisačem ako su ti rezervni dijelovi sukladni sa zahtjevima na temelju prava Unije ili nacionalnog prava, poput zahtjeva u pogledu sigurnosti proizvoda, ili su u skladu s pravom intelektualnog vlasništva. Ovim se stavkom ne dovode u pitanje posebni zahtjevi iz pravnih akata Unije navedenih u Prilogu II. niti se dovodi u pitanje pravo Unije i nacionalno pravo kojim se predviđa zaštita prava intelektualnog vlasništva.

7. Proizvođači ne smiju odbiti popraviti robu obuhvaćenu pravnim aktima Unije navedenima u Prilogu II. samo zato što su prethodni popravak obavili drugi serviseri ili druge osobe.

8. Ne dovodeći u pitanje obvezu popravka na temelju ovog članka, potrošači mogu zatražiti popravak od bilo kojeg servisera po vlastitom izboru.

9. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 20. radi izmjene Priloga II. ažuriranjem popisa pravnih akata Unije kojima se utvrđuju zahtjevi u pogledu mogućnosti popravka s obzirom na regulatorne promjene. Komisija takve delegirane akte donosi bez nepotrebne odgode nakon objave odgovarajućeg pravnog akta Unije, a najkasnije 12 mjeseci nakon njegove objave.

Članak 6.

Informacije o obvezi popravka

Države članice osiguravaju da proizvođač ili, ako je primjenjivo, ovlašteni zastupnik, uvoznik ili distributer barem tijekom cijelog trajanja svoje obveze popravka na temelju članka 5. besplatno stavljaju na raspolaganje informacije o svojim uslugama popravka na lako dostupan, jasan i razumljiv način.

Članak 7.

Europska internetska platforma za popravak

1. Uspostavlja se europska internetska platforma za popravak („europska internetska platforma”) kako bi se potrošačima omogućilo da pronađu servisere i, ako je primjenjivo, prodavatelje obnovljene robe, kupce neispravne robe za obnovu ili inicijative za popravak u okviru lokalne zajednice. Europska internetska platforma sastoji se od nacionalnih odjeljaka koji se koriste zajedničkim internetskim sučeljem i uključuje poveznice na nacionalne internetske platforme za popravak iz stavka 3. („nacionalne internetske platforme”).

2. Do 31. srpnja 2027. Komisija mora izraditi zajedničko internetsko sučelje za europsku internetsku platformu. To zajedničko internetsko sučelje mora biti u skladu sa zahtjevima utvrđenima u stavku 6. i dostupno na svim službenim jezicima Unije. Komisija nakon toga osigurava tehničko održavanje zajedničkog internetskog sučelja.

3. Države članice upotrebljavaju zajedničko internetsko sučelje iz stavka 2. za svoje nacionalne odjeljke. Međutim, države članice koje imaju barem jednu nacionalnu internetsku platformu, javnu ili privatnu, koja pokriva cijelo njihovo državno područje i u skladu s odredbama iz stavka 6. nisu obvezne uspostaviti nacionalni odjeljak na europskoj internetskoj platformi. Umjesto toga, na europskoj internetskoj platformi uključuju se poveznice na takve nacionalne internetske platforme. Države članice osiguravaju da njihove nacionalne internetske platforme budu u funkciji najkasnije do 31. srpnja 2027.

4. Države članice mogu proširiti opseg svojeg nacionalnog odjeljka na europskoj internetskoj platformi ili, ako je to primjenjivo, svoje nacionalne internetske platforme kako bi se uz servisere obuhvatili i prodavatelji robe koja je bila predmet obnove, kupci neispravne robe za obnovu ili inicijative za popravak u okviru lokalne zajednice.

5. Upotreba nacionalnih odjeljaka i nacionalnih internetskih platformi na europskoj internetskoj platformi besplatna je za potrošače. Registracija je dobrovoljna za servisere i, ako je primjenjivo, za prodavatelje robe koja je bila predmet obnove i kupce neispravne robe za obnovu ili inicijative za popravak u okviru lokalne zajednice.

6. Nacionalni odjeljci koji se koriste zajedničkim internetskim sučeljem i nacionalne internetske platforme:

(a) imaju funkcije pretraživanja u pogledu robe, lokacije usluga popravka, uključujući funkciju prikaza na zemljovidu, prekograničnog pružanja usluga, uvjeta popravka, uključujući vrijeme potrebno za popravak, dostupnosti privremene zamjenske robe i mjesta na kojem potrošač predaje robu na popravak, dostupnosti i uvjeta pomoćnih usluga koje nude serviseri, uključujući uklanjanje, ugradnju i prijevoz, te primjenjivih europskih ili nacionalnih standarda kvalitete popravka;

(b) ako je to primjenjivo, imaju funkciju pretraživanja za pronalazak prodavatelje robe koja je bila predmet obnove, kupaca neispravne robe za obnovu ili inicijativa za popravak u okviru lokalne zajednice;

(c) omogućuju potrošačima da od servisera koji ga nude zatraže Europski obrazac za informacije o popravku;

(d) omogućuju da serviseri redovito ažuriraju podatke za kontakt i usluge;

(e) omogućuju serviserima da navedu da se pridržavaju primjenjivih Unijinih ili nacionalnih standarda kvalitete;

(f) omogućuju pristupanje putem nacionalnih internetskih stranica povezanih s jedinstvenim digitalnim pristupnikom uspostavljenim Uredbom (EU) 2018/1724 Europskog parlamenta i Vijeća ([26]);

(g) osiguravaju pristupačnost za osobe s invaliditetom; i

(h) pružiti obrasce za kontakt kako bi korisnici mogli prijaviti tehnička pitanja povezana s funkcioniranjem europske internetske platforme, kao i netočnosti u pogledu informacija koje su pružili serviseri i, ako je primjenjivo, prodavatelji robe koja je bila predmet obnove, kupci neispravne robe za obnovu ili inicijative za popravak u okviru lokalne zajednice.

7. Europska internetska platforma omogućuje prikupljanje neosobnih podataka o funkcioniranju nacionalnih odjeljaka.

8. Države članice i Komisija poduzimaju primjerene mjere kako bi obavijestile potrošače, relevantne gospodarske subjekte i prodavatelje o dostupnosti europske internetske platforme.

Članak 8.

Stručna skupina

Komisija osniva stručnu skupinu sastavljenu od predstavnika svih država članica, kojom predsjeda predstavnik Komisije. Zadaća je stručne skupine savjetovati Komisiju o osmišljavanju i funkcioniranju europske internetske platforme i njezinih nacionalnih odjeljaka.

Članak 9.

Nacionalne kontaktne točke

1. Države članice do 31. srpnja 2026. Komisiju obavješćuju o:

(a) nacionalnoj kontaktnoj točki koju su imenovale za europsku internetsku platformu; ili

(b) nacionalnim internetskim platformama koje su uspostavile ili koje će uspostaviti u skladu s člankom 7. stavkom 3.

2. Do 31. srpnja 2026. države članice koje upotrebljavaju nacionalne odjeljke europske internetske platforme mogu donijeti uvjete, u skladu s pravom Unije, o pristupu svojem nacionalnom odjeljku za registraciju servisera i, ako je primjenjivo, prodavatelja robe koja je bila predmet obnove, kupaca neispravne robe za obnovu i inicijativa za popravak u okviru lokalne zajednice. Takvim se uvjetima osobito može predvidjeti da nacionalna kontaktna točka prethodno odobrava registraciju u nacionalnom odjeljku ili se mogu predvidjeti zahtjevi u vezi sa stručnim kvalifikacijama. Te države članice do tog datuma obavješćuju Komisiju o svim donesenim uvjetima pristupa.

([26]) Uredba (EU) 2018/1724 Europskog parlamenta i Vijeća od 2. listopada 2018. o uspostavi jedinstvenog digitalnog pristupnika za pristup informacijama, postupcima, uslugama podrške i rješavanja problema te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 (SL L 295, 21.11.2018., str. 1.).

3. Države članice koje upotrebljavaju nacionalne odjeljke europske internetske platforme i primjenjuju uvjete iz stavka 2. ovog članka osiguravaju da njihov nacionalni odjeljak bude u funkciji u roku od šest mjeseci od dana na koji je Komisija uspostavila zajedničko internetsko sučelje predviđeno u članku 7. stavku 2.

4. Nacionalne kontaktne točke odgovorne su za sljedeće zadaće:

(a) pružanje pristupa svojim nacionalnim odjeljcima za registraciju servisera i, ako je primjenjivo, prodavatelja robe koja je bila predmet obnove, kupaca neispravne robe za obnovu i inicijativa za popravak u okviru lokalne zajednice;

(b) osiguravanje usklađenosti sa svim uvjetima pristupa koje su države članice utvrdile u skladu sa stavkom 2.; i

(c) pomaganje Komisiji u pogledu funkcioniranja nacionalnih odjeljaka europske internetske platforme.

Članak 10.

Mjere za mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća

Ako je to primjenjivo, Komisija donosi smjernice kojima se osobito podržavaju mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća u ispunjavanju zahtjeva i obveza utvrđenih u ovoj Direktivi.

Članak 11.

Provedba

1. Države članice osiguravaju postojanje prikladnih i djelotvornih sredstava za osiguravanje usklađenosti s ovom Direktivom.

2. Sredstva iz stavka 1. uključuju odredbe kojima se omogućuje da jedno tijelo navedeno u nastavku ili više njih, kako je određeno nacionalnim pravom, može na temelju nacionalnog prava pokrenuti postupak pred sudovima ili nadležnim upravnim tijelima države članice kako bi se osigurala primjena nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva:

(a) javna tijela ili njihovi predstavnici;

(b) organizacije koje imaju legitiman interes za zaštitu potrošača ili okoliša;

(c) stručne organizacije s legitimnim interesom za pokretanje postupka.

Članak 12.

Obavješćivanje potrošača

Države članice poduzimaju primjerene mjere kako bi osigurale da informacije o pravima potrošača na temelju ove Direktive i o načinima provedbe tih prava budu dostupne potrošačima, među ostalim na nacionalnim internetskim stranicama povezanima s jedinstvenim digitalnim pristupnikom uspostavljenim Uredbom (EU) 2018/1724.

Članak 13.

Mjere država članica za promicanje popravka

1. Države članice poduzimaju barem jednu mjeru kojom se promiče popravak.

2. Države članice do 31. srpnja 2029. Komisiju obavješćuju o mjeri poduzetoj na temelju stavka 1. ili više takvih mjera. Komisija informacije o mjerama koje su priopćile države članice stavlja na raspolaganje javnosti.

Članak 14.

Obvezujuća narav

1. Ako ovom Direktivom nije predviđeno drukčije, sve ugovorne odredbe kojima se, na štetu potrošača, isključuje primjena nacionalnih mjera kojima se prenosi ova Direktiva, koji odstupaju od njih ili mijenjaju njihov učinak nisu obvezujuće za potrošača.

2. Ova Direktiva ne sprečava servisera da potrošaču ponudi ugovorna rješenja koja nadilaze okvir zaštite predviđen ovom Direktivom.

Članak 15.

Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja nacionalnih odredaba donesenih na temelju članaka 4., 5. i 6. i poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguravanje njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice do 31. srpnja 2026. obavješćuju Komisiju o tim pravilima i tim mjerama te je bez odgode obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.

Članak 16.

Izmjena Direktive (EU) 2019/771

Direktiva (EU) 2019/771 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 7. stavku 1. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) odgovarati količini i posjedovati svojstva i druge značajke, uključujući one koje se odnose na trajnost, mogućnost popravka, funkcionalnost, kompatibilnost i sigurnost, koje su uobičajene za robu iste vrste i koje potrošač može razumno očekivati s obzirom na prirodu robe te uzimajući u obzir sve javne izjave koje su dali prodavatelj ili druge osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, uključujući proizvođača, ili koje su dane u njihovo ime, osobito u oglašavanju ili označivanju.”;

2. članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Ako se, u skladu s člankom 13. stavkom 2., popravak obavlja kao pravno sredstvo za ostvarivanje usklađenosti robe, rok odgovornosti produljuje se jednom za dvanaest mjeseci.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Države članice mogu zadržati ili uvesti duže rokove od onih navedenih u stavcima 1., 2. i 2.a.”;

(c) umeće se sljedeći stavak:

„5.a Države članice koje, u skladu sa stavkom 3. ili stavkom 5., ne propisuju fiksne rokove za odgovornost prodavatelja ili koje propisuju samo rok zastare za pravna sredstva, mogu odstupiti od stavka 2.a pod uvjetom da osiguraju da odgovornost prodavatelja ili rok zastare za pravna sredstva u slučaju popravka bude barem jednak razdoblju od tri godine.”;

3. u članku 13. umeće se sljedeći stavak:

„2.a Prije nego što prodavatelj pruži pravno sredstvo za postizanje usklađenosti robe, prodavatelj obavješćuje potrošača o pravu potrošača da odabere između popravka i zamjene, kao i o mogućem produljenju roka odgovornosti predviđenog u članku 10. stavku 2.a.”;

4. članak 14. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Popravci ili zamjene obavljaju se:

(a) besplatno;

(b) u razumnom roku od trenutka kada je potrošač obavijestio prodavatelja o neusklađenosti;

(c) bez ikakvih znatnih neugodnosti za potrošača, uzimajući u obzir prirodu robe i svrhu za koju je potrošaču ta roba bila potrebna.

Tijekom popravka, ovisno o posebnostima relevantne kategorije robe, a osobito o potrebi potrošača da mu takva roba bude trajno dostupna, prodavatelj može potrošaču besplatno posuditi zamjensku robu, uključujući obnovljenu robu.

Prodavatelj može, na izričit zahtjev potrošača, dati obnovljenu robu kako bi ispunio svoju obvezu zamjene robe.”.

Članak 17.

Izmjena Direktive (EU) 2020/1828

U Prilogu I. Direktivi (EU) 2020/1828 dodaje se sljedeća točka:

„69. Direktiva (EU) 2024/1799 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o zajedničkim pravilima za promicanje popravka robe i izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 te direktiva (EU) 2019/771 i (EU) 2020/1828 (SL L, 2024/1799, 10.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj).”.

Članak 18.

Izmjena Uredbe (EU) 2017/2394

U Prilogu Uredbi (EU) 2017/2394 dodaje se sljedeća točka:

„29. Direktiva (EU) 2024/1799 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o zajedničkim pravilima za promicanje popravka robe i izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 te direktiva (EU) 2019/771 i (EU) 2020/1828 (SL L, 2024/1799, 10.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj).”.

Članak 19.

Izvješća Komisije i preispitivanje

1. Komisija do 31. srpnja 2031. podnosi izvješće o primjeni ove Direktive. U izvješću se ocjenjuje doprinos ove Direktive, a osobito članaka 5. i 16., promicanju popravaka na unutarnjem tržištu, uključujući popravke robe koja podliježe zahtjevima u pogledu mogućnosti popravka izvan zakonskog jamstva i izbor potrošača za popravak u okviru zakonskog jamstva, kao i njezin učinak na poduzeća i potrošače.

2. U izvješću se ocjenjuje i učinkovitost poticaja za odlučivanje za popravak, među ostalim produljenja zakonskog jamstva, i potrebe za promicanjem komercijalnih jamstava za usluge popravka te za donošenje pravila o odgovornosti servisera za popravak.

3. Kad je riječ o članku 7., u izvješću se ocjenjuje djelotvornost europske internetske platforme na osnovi informacija o broju aktivnih pružatelja usluga popravka i broju potrošača koji su pristupili europskoj internetskoj platformi.

4. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija. Države članice dostavljaju Komisiji informacije potrebne za izradu tog izvješća. Tom se izvješću prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.

5. Potrebna razina usklađenosti koja je potrebna kako bi se osigurali jednaki uvjeti za poduzeća na unutarnjem tržištu, uključujući konvergenciju nacionalnih zakona država članica kojima se prenosi ova Direktiva i razlike među njima, osobito u pogledu rokova odgovornosti, procjenjuje se u kontekstu preispitivanja predviđenog u članku 25. Direktive (EU) 2019/771.

Članak 20.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji, podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 5. stavka 9. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od šest godina počevši od 31. kolovoza 2024. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od šest godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 5. stavka 9. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 5. stavka 9. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 21.

Prijelazne odredbe

Članak 16. ove Direktive ne primjenjuje se na kupoprodajne ugovore sklopljene prije 31. srpnja 2026.

Članak 22.

Prenošenje

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 31. srpnja 2026. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

Države članice primjenjuju te odredbe od 31. srpnja 2026.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 23.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 24.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 13. lipnja 2024.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednica	*Predsjednik*
R. METSOLA	M. MICHEL

PRILOG I.

EUROPSKI OBRAZAC ZA INFORMACIJE O POPRAVKU

Dio I.

Identitet i podaci za kontakt servisera koji pruža uslugu popravka

Serviser	[identitet]
Adresa	[geografska adresa za potrebe potrošača]
Broj telefona	
Adresa elektroničke pošte	
Ako ih je serviser dostavio, druga sredstva internetske komunikacije koja potrošaču omogućuju da brzo i djelotvorno stupi u kontakt i komunicira sa serviserom	

Dio II.

Informacije o usluzi popravka

Roba koju treba popraviti	[naziv robe]
Priroda nedostatka	[opis nedostatka]
Vrsta predloženog popravka	[koje će se mjere poduzeti radi popravka nedostatka]
Cijena popravka ili, ako se cijenu ne može unaprijed izračunati, primjenjiva metoda izračuna i najveća cijena popravka	[to znači ukupan iznos ili, ako to nije moguće izračunati, metoda izračuna i gornja granica iznosa za uslugu popravka izražena u EUR/nacionalnoj valuti]
Vrijeme potrebno za popravak	[Rok, izražen u danima, do kojeg se serviser obvezuje da će izvršiti uslugu]
Dostupnost privremene zamjenske robe	[privremena zamjenska roba znači da će potrošač dobiti jednakovrijednu robu na korištenje tijekom razdoblja popravka; serviser mora navesti „Da” ili „Ne”]
Ako je navedeno „Da”, potrebno je navesti eventualne troškove:	[u EUR/nacionalnoj valuti]
Mjesto za predaju robe	[mjesto na kojem potrošač predaje robu na popravak]
Ako je primjenjivo, dostupnost pomoćnih usluga	[navesti nude li se, i u kojoj mjeri, pomoćne usluge kao što su uklanjanje, ugradnja i prijevoz ili „Ne” ako za dotični popravak nisu dostupne pomoćne usluge]
Ako je navedeno „Da”, potrebno je navesti eventualne troškove:	[u EUR/nacionalnoj valuti po ponuđenoj usluzi]
Razdoblje valjanosti Europskog obrasca za informacije o popravku	[razdoblje valjanosti od najmanje 30 dana]
Ako je primjenjivo, dodatne informacije	

Opisi u uglatim zagradama služe kao objašnjenja za servisere i moraju se zamijeniti odgovarajućim informacijama.

PRILOG II.

POPIS PRAVNIH AKATA UNIJE KOJIMA SE UTVRĐUJU ZAHTJEVI U POGLEDU MOGUĆNOSTI POPRAVKA

1. Za kućanske perilice rublja i kućanske perilice-sušilice rublja, Uredba Komisije (EU) 2019/2023 ([1])
2. Za kućanske perilice posuđa, Uredba Komisije (EU) 2019/2022 ([2])
3. Za rashladne uređaje, Uredba Komisije (EU) 2019/2019 ([3])
4. Za elektroničke zaslone, Uredba Komisije (EU) 2019/2021 ([4])
5. Za opremu za zavarivanje, Uredba Komisije (EU) 2019/1784 ([5])
6. Za usisavače, Uredba Komisije (EU) br. 666/2013 ([6])
7. Za poslužitelje i proizvode za pohranu podataka, Uredba Komisije (EU) 2019/424 ([7])
8. Za mobilne telefone, bežične telefone i tablete, Uredba Komisije (EU) 2023/1670 ([8])
9. Za kućanske bubnjaste sušilice rublja, Uredba Komisije (EU) 2023/2533 ([9])
10. Za robu u kojoj se nalaze baterije za laka prijevozna sredstva, Uredba (EU) 2023/1542 Europskog parlamenta i Vijeća ([10])

([1]) Uredba Komisije (EU) 2019/2023 od 1. listopada 2019. o utvrđivanju zahtjeva za ekološki dizajn kućanskih perilica rublja i kućanskih perilica-sušilica rublja u skladu s Direktivom 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, o izmjeni Uredbe Komisije (EZ) br. 1275/2008 te o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EU) br. 1015/2010 (SL L 315, 5.12.2019., str. 285.).

([2]) Uredba Komisije (EU) 2019/2022 od 1. listopada 2019. o utvrđivanju zahtjeva za ekološki dizajn kućanskih perilica posuđa u skladu s Direktivom 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, o izmjeni Uredbe Komisije (EZ) br. 1275/2008 te o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EU) br. 1016/2010 (SL L 315, 5.12.2019., str. 267.).

([3]) Uredba Komisije (EU) 2019/2019 od 1. listopada 2019. o utvrđivanju zahtjeva za ekološki dizajn rashladnih uređaja u skladu s Direktivom 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EZ) br. 643/2009 (SL L 315, 5.12.2019., str. 187.).

([4]) Uredba Komisije (EU) 2019/2021 od 1. listopada 2019. o utvrđivanju zahtjeva za ekološki dizajn elektroničkih zaslona u skladu s Direktivom 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, o izmjeni Uredbe Komisije (EZ) br. 1275/2008 i o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EZ) br. 642/2009 (SL L 315, 5.12.2019., str. 241.).

([5]) Uredba Komisije (EU) 2019/1784 od 1. listopada 2019. o utvrđivanju zahtjeva za ekološki dizajn opreme za zavarivanje u skladu s Direktivom 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 272, 25.10.2019., str. 121.).

([6]) Uredba Komisije (EU) br. 666/2013 od 8. srpnja 2013. o provedbi Direktive 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u vezi sa zahtjevima za ekološki dizajn usisavača (SL L 192, 13.7.2013., str. 24.).

([7]) Uredba Komisije (EU) 2019/424 od 15. ožujka 2019. o utvrđivanju zahtjeva za ekološki dizajn poslužitelja i proizvoda za pohranu podataka u skladu s Direktivom 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o izmjeni Uredbe Komisije (EU) br. 617/2013 (SL L 74, 18.3.2019., str. 46.).

([8]) Uredba Komisije (EU) 2023/1670 od 16. lipnja 2023. o utvrđivanju zahtjeva za ekološki dizajn pametnih telefona, mobilnih telefona koji nisu pametni telefoni, bežičnih telefona i tableta u skladu s Direktivom 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o izmjeni Uredbe Komisije (EU) 2023/826 (SL L 214, 31.8.2023., str. 47.).

([9]) Uredba Komisije (EU) 2023/2533 od 17. studenoga 2023. o provedbi Direktive 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za ekološki dizajn kućanskih bubnjastih sušilica rublja, o izmjeni Uredbe Komisije (EU) 2023/826 i o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EU) br. 932/2012 (SL L, 2023/2533, 22.11.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2533/oj).

([10]) Uredba (EU) 2023/1542 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2023. o baterijama i otpadnim baterijama, izmjeni Direktive 2008/98/EZ i Uredbe (EU) 2019/1020 te stavljanju izvan snage Direktive 2006/66/EZ (SL L 191, 28.7.2023., str. 1.).